

8. ආදිත්ත සූත්‍රය.

1. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙකිනි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර අනේපිඬු සිටාණන් විසින් කරවන ලද ජේතවනාරාමයෙහි වාසය කරණ සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ‘ මහණෙනි’යි හිසැනුන් ඇමතුන. ‘ ස්වාමීනි’යි කියා ඒ හිසැනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උන්නර දුන්හ. (එවිට)භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

2. මහණෙනි, නොපට ආදිත්ත පටියාය නම් වූ ධර්ම දේශනාවක් කරන්නෙමි. එය අසව්. මහණෙනි, ආදිත්ත පටියාය නම්වූ ධර්ම දේශනාව කවරේද?

මහණෙනි, වක්ඛු විඤ්ඤාණයෙන් දතසූත්‍රවූ රූපයන් කෙරෙහි අත් ලක්ෂණය පා ලක්ෂණය යනාදීන් සටහන් ගැනීමට වඩා ඇවිල ගන්නාවූ දිලියෙන්නාවූ ගිණිදැල් සහිතවූ රන්වූ යකඩ කරකිත් ඇස භාරා දැමීම උතුම්.

මහණෙනි, ශරීරය ලක්ෂණයයි සටහන් ආශ්වාදනය කිරීමෙහි බැඳුණාවූ අත්පාදීය ලක්ෂණයයි ගන්නා හෝ ආශ්වාදනය කිරීමෙහි බැඳුණාවූ හෝ සිත පවත්නේද, ඉදින් ඒ කාලයෙහි කළුරිය කරන්නේ නම් නිරය හෝ තිරිසන් යෝනිය හෝ යන ගති දෙක අතුරෙන් යම් එක්තරා ගතියකට පැමිණෙන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යාමාන වේ. මහණෙනි, මම මේ දෝෂය දැක මෙසේ කියමි.

Ādittapariyāyaṃ vo bhikkhave dhammapariyāyaṃ desissāmi. Taṃ suṇātha. Katamo ca bhikkhave ādittāpariyāyo dhammapariyāyo? Varam bhikkhave tattāya ayosalākāya ādittāya sampajjalitāya sajotibhūtāya cakkhundriyaṃ sampalimattḥaṃ, na tveva cakkhuviññeyyesu rūpesu anubyañjanaso nimittaggāho. **Nimittassādagathitaṃ-1** vā bhikkhave viññāṇaṃ **tiṭṭhamānaṃ** tiṭṭheyya anubyañjanassādagathitaṃ vā, tasmim ce samaye kālaṃ kareyya, ṭhānametaṃ vijjati yaṃ dvinnaṃ gatīnaṃ aññataraṃ gatiṃ gaccheyya nirayaṃ vā tiracchānayoṇiṃ vā. Imaṃ khvāhaṃ bhikkhave ādīnaṃ disvā evaṃ vadāmi.

4. මහණෙනි, සෝන විඤ්ඤාණයෙන් දතසූත්‍රවූ ශබ්දයන් කෙරෙහි ශබ්දය මිහිරිය යනාදී වශයෙන් නිමිති ගැනීමට වඩා ඇවිල ගන්නාවූ දිලියෙන්නාවූ ගිණිදැල් සහිතවූ තියුණු වූ යකඩ හුලක් කන් පසාරු කරගෙන යනසේ ගැසීම උතුම්ය.

මහණෙනි, නිමිති ආශ්වාදනය කිරීමෙහි බැඳුණාවූ හෝ කුඩා ලකුණු වශයෙන් ආශ්වාදනය කිරීමෙහි බැඳුණාවූ හෝ විඤ්ඤාණය පවත්නේද, ඉදින් ඒ කාලයෙහි කළුරිය කරන්නේ නම් නිරය හෝ තිරිසන් යෝනිය හෝ යන ගති දෙක අතුරෙන් එක්තරා යම් ගතියකට පැමිණෙන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යාමාන වේ. මහණෙනි, මම මේ දෝෂය දැක මෙසේ කියමි.

Varam bhikkhave tiṅhena ayosaṅkunā ādittena sampajjalitena sajotibhutena sotindriyaṃ sampalimattḥaṃ, na tveva sotaviññeyyesu **saddesu anubyañjanaso nimittaggāho.** Nimittassādagathitaṃ vā bhikkhave viññāṇaṃ tiṭṭhamānaṃ tiṭṭheyya anubyañjanassāda gathitaṃ vā, tasmim ce samaye kālaṃ kareyya, ṭhānametaṃ vijjati yaṃ dvinnaṃ gatīnaṃ aññataraṃ gatiṃ gaccheyya nirayaṃ vā tiracchānayoṇiṃ vā. Imaṃ khvāhaṃ bhikkhave ādīnaṃ disvā evaṃ vadāmi.

5. මහණෙනි, සාණ විඤ්ඤාණයෙන් දතසූත්‍රවූ ගන්ධයන් විෂයෙහි සුවඳය මිහිරිය යනාදී වශයෙන් නිමිති ගැනීමට වඩා ඇවිල ගන්නාවූ දිලියෙන්නාවූ ගිණිදැල් සහිතවූ නියතකිත් නාසය උළුප්පා දැමීම උතුම්.

මහණෙනි, නිමිති ආශ්වාදනය කිරීමෙහි බැඳුණාවූ හෝ කුඩා ලකුණු ආශ්වාදනය කිරීමෙහි බැඳුණාවූ විඤ්ඤාණය පවත්නේද, ඉදින් ඒ කාලයෙහි කළුරිය කරන්නේ නම් නිරය හෝ තිරිසන් යෝනිය හෝ යන ගති දෙක අතුරෙන් එක්තරා යම් ගතියකට පැමිණෙන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යාමාන වේ. මහණෙනි, මම මේ දෝෂය දැක මෙසේ කියමි.

6. මහනෙති, ජිවිතා විඤ්ඤාණයෙන් දනසුනුවු රසයන් කෙරෙහි රසය මධුරය යනාදි වශයෙන් ගැනීමට වඩා ඇවිල ගන්නාවු දිලිසෙන්නාවු ගිණිදැල් සහිතවු සියුම්වු දැලි පිහියකින් දිව කපා දැමීම උතුම්. මහනෙති, නිමිති ආශ්වාදනය කිරීමෙහි බැඳුණාවු කුඩා ලකුණු වශයෙන් රස විඳීමෙහි බැඳුණාවු හෝ විඤ්ඤාණය පවත්නේද, ඉදින් ඒ කාලයෙහි කප්ටිය කරන්නේ නම් නිරය හෝ නිරිසන් යෝනිය හෝ යන ගති දෙක අතුරෙන් එක්තරා යම් ගතියකට පැමිණෙන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යාමාන වේ. මහනෙති, මම මේ දෝෂය දැක මෙසේ කියමි.

7. මහනෙති, කාය විඤ්ඤාණයෙන් දනසුනුවු ස්පඨියන් කෙරෙහි මෘදුය මොලොක්ය යනාදින් නිමිති ගැනීමට වඩා ඇවිල ගන්නාවු දිලිසෙන්නාවු ගිණිදැල් සහිතවු තියුණුවු මහන්වු වැයකින් කස හැස දැමීම උතුම්.

මහනෙති, නිමිති වශයෙන් ආශ්වාදනය කිරීමෙහි බැඳුණාවු හෝ කුඩා සලකුණු වශයෙන් ආශ්වාදනය කිරීමෙහි බැඳුණාවු හෝ විඤ්ඤාණය පවත්නේද, ඉදින් ඒ කාලයෙහි කප්ටිය කරන්නේ නම් නිරය හෝ නිරිසන් යෝනිය හෝ යන ගති දෙක අතුරෙන් එක්තරා යම් ගතියකට පැමිණෙන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යාමාන වේ. මහනෙති, මම මේ දෝෂය දැක මෙසේ කියමි.

8. මහනෙති, නිදාගැනීම උතුම්. මහනෙති, නිදාගැනීම වනාහි මම ජිවිතයාගේ වදවීමයයි කියමි. ජිවිතයාගේ නිශ්චල භාවයයි කියමි. ජිවිතයාගේ මූලාවමකැයි කියමි. යම්බඳු වු විතතීයන්ගේ වසගයට ගියේ සංසයා බිඳුවන්නේද, එබඳු වු විතතීයන් කල්පනා කිරීම එතරමද නොවටතේය. මහනෙති, මම මේ දෝෂය දැක මෙසේ කියමි.

9. මහනෙති, එහි ශුභවත් ආය්ශ්‍රාවකතෙම මෙසේ සලකයි. ‘ ඇවිල ගන්නාවු දිලිසෙන්නාවු ගිණිදැල් සහිතවු රන්වු යකඩ කුරකින් ඇස භාරා දැමීම තිබේවා, මම එයම මෙතෙහි කරමි. මෙසේ ඇස අතිත්‍යය. රූපයෝ අතිත්‍යයෝය. වක්ඛු විඤ්ඤාණය අතිත්‍යය. වක්ඛු සම්ඵස්සය අතිත්‍යය. වක්ඛු සම්ඵස්සය නිසා සැපවු හෝ දුක් වු හෝ දුක්ද නොවු සැපද නොවු හෝ යම් මේ වේදනාවක් උපදිද, එයද අතිත්‍යයි.

ඇවිලගන්නාවු දිලිසෙන්නාවු ගිණිදැල් සහිතවු තියුණුවු යකඩ හුලකින් කණ පසා කිරීම තිබේවා, මම මෙයම මෙතෙහි කරමි. කණ මෙසේ අතිත්‍යය. ශබ්දයෝ අතිත්‍යයෝය. සෝන විඤ්ඤාණය අතිත්‍යය. සෝන සම්ඵස්සය අතිත්‍යය. සෝන සම්ඵස්සය නිසා සැපවු හෝ දුක් වු හෝ දුක්ද නොවු සැපද නොවු හෝ යම් මේ වේදනාවක් උපදිද, එයද අතිත්‍යයි.

ඇවිලගන්නාවු දිලිසෙන්නාවු ගිණිදැල් සහිතවු තියුණුවු නියතකින් නාසය උසුටා දැමීම තිබේවා, මම මෙයම මෙතෙහි කරමි. මෙසේ නාසය අතිත්‍යය. ගජධයෝ අතිත්‍යයෝය. සාණ විඤ්ඤාණය අතිත්‍යය. සාණ සම්ඵස්සය අතිත්‍යය. සාණ සම්ඵස්සය නිසා සැපවු හෝ දුක් වු හෝ දුක්ද නොවු සැපද නොවු හෝ යම් මේ වේදනාවක් උපදිද, එයද අතිත්‍යයි.

ඇවිලගන්නාවු දිලිසෙන්නාවු ගිණිදැල් සහිතවු තියුණුවු දැලි පිහියකින් දිව කපා දැමීම තිබේවා, මම මෙයම මෙතෙහි කරමි. මෙසේ දිව අතිත්‍යය. රසයෝ අතිත්‍යයෝය. ජිවිතා විඤ්ඤාණය අතිත්‍යය. ජිවිතා සම්ඵස්සය අතිත්‍යය. ජිවිතා සම්ඵස්සය නිසා සැපවු හෝ දුක් වු හෝ දුක්ද නොවු සැපද නොවු හෝ යම් මේ වේදනාවක් උපදිද, එයද අතිත්‍යයි.

ඇවිලගන්නාවු දිලිසෙන්නාවු ගිණිදැල් සහිතවු තියුණුවු මහන් වැයකින් කස හැස දැමීම තිබේවා, මම මෙයම මෙතෙහි කරමි. මෙසේ කස අතිත්‍යය. ස්පඨියෝ අතිත්‍යයෝය. කාය විඤ්ඤාණය අතිත්‍යය. කාය සම්ඵස්සය අතිත්‍යය. කාය සම්ඵස්සය නිසා සැපවු හෝ දුක් වු හෝ දුක්ද නොවු සැපද නොවු හෝ යම් මේ වේදනාවක් උපදිද, එයද අතිත්‍යයි.

වැදහෙව නිදාගැනීම තිබේවා, මම මෙයම මෙතෙහි කරමි. මෙසේ සිත අතිත්‍යය. ධර්මයෝ අතිත්‍යයෝය. මනෝ විඤ්ඤාණය අතිත්‍යය. මනෝ සම්ඵස්සය අතිත්‍යය. මනෝ සම්ඵස්සය නිසා සැපවු හෝ දුක් වු හෝ දුක්ද නොවු සැපද නොවු හෝ යම් මේ වේදනාවක් උපදිද, මෙයද අතිත්‍යයි.

10. මහනෙති, මෙසේ දක්නා වු ශුභවත් ආය්ශ්‍රාවකතෙම ඇස කෙරෙහිද කලකිරෙයි. රූපයන් කෙරෙහිද කලකිරෙයි. වක්ඛු විඤ්ඤාණය කෙරෙහිද කලකිරෙයි. වක්ඛු සම්ඵස්සය කෙරෙහිද කලකිරෙයි.

කණ කෙරෙහිද කලකිරෙයි. ගබ්ඳයන් කෙරෙහිද කලකිරෙයි. සෝන විඤ්ඤාණය කෙරෙහිද කලකිරෙයි. සෝන සම්ඵස්සය කෙරෙහිද කලකිරෙයි.

නාසය කෙරෙහිද කලකිරෙයි. ගජධයන් කෙරෙහිද කලකිරෙයි. සාණ විඤ්ඤාණය කෙරෙහිද කලකිරෙයි. සාණ සම්ඵස්සය කෙරෙහිද කලකිරෙයි.

දිව කෙරෙහිද කලකිරෙයි. රසයන් කෙරෙහිද කලකිරෙයි. පිට්ඨා විඤ්ඤාණය කෙරෙහිද කලකිරෙයි. පිට්ඨා සම්ඵස්සය කෙරෙහිද කලකිරෙයි.

කය කෙරෙහිද කලකිරෙයි. ස්පශීයන් කෙරෙහිද කලකිරෙයි. කාය විඤ්ඤාණය කෙරෙහිද කලකිරෙයි. කාය සම්ඵස්සය කෙරෙහිද කලකිරෙයි.

සිත කෙරෙහිද කලකිරෙයි. ධම්මයන් කෙරෙහිද කලකිරෙයි. මනෝ විඤ්ඤාණය කෙරෙහිද කලකිරෙයි. මනෝ සම්ඵස්සය කෙරෙහිද කලකිරෙයි.

මනෝ සම්ඵස්සය නිසා සැපවූ හෝ දුක් වූ හෝ දුක්ද නොවූ සැපද නොවූ හෝ යම් මේ වේදනාවක් උපද්ද, එය කෙරෙහිද කලකිරෙයි. කලකිරෙන්නේ නොඇලෙයි. නොඇල්මෙන් මිඳෙයි. මිදුනු කලින් මිදුණේය යන දැනීම වේ. ජාතිය ක්ෂය විය. බ්‍රහ්මචරියාව වැස තිබෙන ලද්දේය. සතර මාර්ගයන් කලයුත්ත කරණ ලදී. මෙයින් අන්‍ය වූ අනෙක් ආත්මභවයක් නැතැයි දැනගනියි. මහණෙනි, මේ වනාහි ආදිත්තපරියාය නම්වූ ධම් දේශනාව වේයයි, (වදාල සේක.)

Evam passam bhikkhu sutavā ariyasāvako manasmimpi **nibbindati**, dhammesupi **nibbindati**, manoviññāṇepi **nibbindati**, manosamphassepi **nibbindati**, yampidaṃ manosamphassapaccayā uppajjati vedayitaṃ sukhaṃ vā dukkhaṃ vā adukkhamasukhaṃ vā tasmimpi **nibbindati**. **Nibbindaṃ virajjati, virāgā vimuccati**, vimuttasmiṃ vimuttamiti ñāṇaṃ hoti, khīṇā jāti, vusitaṃ brahmacariyaṃ kataṃ karaṇīyaṃ, nāparaṃ itthattāyāti pajānāti. Ayaṃ kho bhikkhave ādittapariyāyo dhammapariyāyoti.